

stitutioner, er der en forældrebetaling, hvis det er en friskole.

Men jeg vil gerne høre ordførerens holdning til, om ikke også det er korrekt, at de steder, hvor man har en friskole, har man også en langt større forældreindflydelse via sin deltagelse i en friskoles arbejde.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Sådan vil det da ofte være. Men jeg synes jo ikke, at løsningen, hvis der er for lidt forældreindflydelse i folkeskolen, er at sige, at folk skal gå over i friskoler. Jeg går faktisk ind for, at så mange som muligt får deres børn passet i folkeskolen, for jeg mener, at det både demokratisk og på en lang række andre områder er en stor fordel, at forskellige menneskers børn mødes i den samme skole.

Så selv om ordføreren kan have ret, synes jeg, at vejen til at løse det problem er at skabe større forældreindflydelse, større indflydelse til børnene og for den sags skyld også større indflydelse til lærerne i forhold til, hvordan man driver den enkelte skole.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var da et interessant svar fra Enhedslistens ordfører, for det vil sådan set betyde, at Enhedslisten er imod øget forældreindflydelse i de frie daginstitutioner og friskoler.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nej, jeg mener, at jeg næsten sagde det modsatte, men det kan godt være, at jeg har udtrykt mig uklart. Jeg synes, det er fremragende, hvis man i børnehaver, som ikke ejes af kommunerne, og i friskoler – dem findes der masser af allerede nu – ud over at udvikle pædagogik i forskellige retninger også eksperimenterer med langt større indflydelse til børn, medarbejdere og forældre. Det er strålende. Jeg håber så bare, at de resultater, man der opnår, efterfølgende overføres til det offentlige.

Det, jeg derimod ikke bryder mig om, er den mulighed, man nu har indført for, at der kan være private daginstitutioner, hvor maksimumsgrænserne for forældrebetaling ikke eksisterer, og at man dermed kan påtvinge folk, der

f.eks. bor i landdistrikterne, en større udgift til at få deres børn passet, end andre har.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren.

Ordføreren havde nogle indledende bemærkninger om, at han var næsten enig med den konservative ordfører, og det var han meget betænkelig ved. Jeg har siddet og gennemgået Folketingets forretningsorden, og det er ifølge forretningsordenen ikke forbudt for en ordfører fra Enhedslisten at være enig med den konservative ordfører – eller omvendt. Det gælder i øvrigt alle partier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse først blive foretaget i mødet på tirsdag, den 24. maj 2005.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Hvad har regeringen gjort for at leve op til Folketingets vedtagelse nr. 73 af 23. maj 2002 om fremtidig lokalisering og nedlæggelse af statslige arbejdspladser, og kan regeringen oplyse, om der er kommet færre eller flere statslige arbejdspladser i udkantsområderne og uden for vækstcentrene i hovedstaden, Århus og Trekantsområdet – også når man ser bort fra omlægningen af kommunale og amtslige arbejdspladser til statslige som følge af kommunalreformen?«

Af Anne Baastrup (SF), Pernille Vigsø Bagge (SF), Ole Sohn (SF) og Kristen Touborg (SF). (Forespørgslen anmeldt 15/3 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/3 2005).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil blive foretaget på tirsdag, den 24. maj 2005.

Jeg giver hermed ordet til hr. Kristen Touborg som ordfører for forespørgerne.

Begrundelse

Kristen Touborg (SF):

Udflytning af statslige arbejdspladser er et område, der har haft megen stor opmærksomhed i lang tid, og det har den jo for så vidt også i dag, så jeg skal ikke gøre nogen lang indledning ud af det her.

Folketinget vedtog ganske vist i enighed i 2001, at vi skulle sikre de såkaldt svage regioner flere statslige arbejdspladser, men det er der tilsyneladende ikke blevet så forfærdelig meget ud af. I den senere tid har der været en hel del offentlig debat om, hvilke opgørelsesmetoder man skal bygge sin statistik på, og det er også noget, vi her i dag har haft en del debat om, må man sige.

Jeg vil ikke forlænge den her debat med mange omsvøb, men sige, at jeg synes, at vi på baggrund af den tidligere debat, vi har haft i dag, skal gå i gang med debatten nu.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil så også vælge at gøre det kort og på den måde følge op på formandens indlæg om, at forretningsordenen jo ikke er til hinder for, at der breder sig en enighed. Jeg kan forstå, at hr. Kristen Touborg og jeg er enige om, at det her emne har vi diskuteret ret grundigt ved et tidligere punkt på dagsordenen i dag. Derfor skal jeg ganske kort sige, at jeg i det fulde kan henvise til, hvad jeg sagde i de afsluttende bemærkninger under det forrige punkt på dagsordenen.

Jeg ved selvfølgelig godt, at visdommens moder er gentagelsen, men på den anden side set kan man jo slå efter og se, hvad jeg sagde, og jeg kan i det fulde henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt. Helt kort og i stikordsform kan jeg sige, at det, der er regeringens strategi i forhold til lokalisering af statslige arbejdspladser, er, at vi i forbindelse med oprettelse af nye statslige arbejdspladser ubetinget vil gå efter at få dem lokaliseret decentralt, og at vi for det andet i situationer, hvor der opstår spørgsmål om omstrukturering, hvor organisationer skal gennemgås på grund af politiske initiativer eller andet, vil bruge det som et afsæt til at tænke det regionalpolitiske aspekt ind.

Det er nok, hvis man skal gøre det lidt kort, de to steder, hvor man for alvor har en mulighed

for at arbejde strategisk og målrettet med at placere statslige arbejdspladser decentralt.

Dermed afskærer jeg ikke den situation, hvor der kan være tale om egentlig udflytning af allerede eksisterende arbejdspladser, men omvendt må man jo også sige, hvis man kigger i bakspejlet, at succesraten har været til at overskue.

Jeg refererede tidligere i dag debatten om udflytning af statens arkiver, som sådan set er lakmusprøven på, at når princippet skal udmøntes i praksis, begynder det at blive svært, og hvor man vel også er nødt til anstændigvis at sige, at der er både fordele og ulemper ved en flytning af en allerede etableret statslig arbejdsplads.

Der er en øjeblikkelig flytteomkostning, og der er en risiko for et videnstab. Det skal selvfølgelig holdes op mod de fordele, man vinder. Men jeg tror, hvis man skal gøre det kort, at det må føre derhen, at der, hvor man for alvor kan gøre noget, er ved meget bevidst at styre efter, at skal der etableres nye institutioner, nye institutter, nye organisationer, nye statslige arbejdspladser, så kan de placeres decentralt. Det skal være en målsætning.

For det andet, når der af andre grunde sker ændringer, er det en naturlig anledning til at gøre det, ligesom vi har gjort det senest med forsvarsforliget og med hele spørgsmålet om den regionale statslige forvaltningsstruktur i kølvandet på kommunalreformen.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Det er desværre stadig væk nødvendigt, at vi vender tilbage til disse debatter. Selv om vi har haft en god del af debatten i dag, slipper ministeren altså ikke helt for at få noget af det udvidet og måske også noget af det gentaget, det vil jeg ikke helt afvise.

Kl. 14.30

Men sagen er, at ministeren meget ærligt sagde – og det vil jeg da egentlig godt kvittere for – at der har været mange fine ord og mange fine hensigter på det her område, men der er sket meget lidt. Og det synes jeg ikke at ministeren skal have utak for at han erkender her. Jeg noterede mig så også, at ministeren faktisk sagde, kom med et løfte om – sådan et i hvert fald næsten sikkert løfte – at nye institutioner så også skulle placeres decentralt. Jeg hørte godt lige den lille divergerende melding, der kom, om, at helt nagelfast var det jo heller ikke.

Jeg vil godt minde om, at det ikke er så mange år siden, at man jo egentlig havde de samme intentioner, men da Fødevarestyrelsen skulle nyetableres og samles og effektiviseres, tror jeg man kaldte det, var der sådan set en fremragende mulighed for at lægge den et andet sted, men den kom alligevel til at ligge i København, og det synes jeg jo at man skal sørge for at kigge ganske alvorligt på og tage alvorligt.

Jeg mener heller ikke, at det er sådan, at man uden videre kan sige, at eksisterende institutioner er lagt der, hvor de ligger, og der skal de blive liggende altid. Jeg forstår godt og er sådan set også enig med ministeren i, at det er sværere at flytte en eksisterende arbejdsplads, end det er at lægge en ny arbejdsplads et andet sted. Det er der ikke nogen grund til at vi skulle bilde hinanden ind at det ikke er. På den anden side synes jeg, at der er en del eksempler på, at når man så alligevel har flyttet arbejdspladser – det er jo ikke sket så tit, men det er dog sket nogle gange – er det, når man ser det over en forholdsvis kort årrække, alligevel blevet succeshistorier.

En af dem, der ligger tæt på, hvor jeg lever til daglig, er jo Foulum. Når jeg tænker på, hvor voldsomt store protester, der var, og diskussioner om, hvorvidt man overhovedet kunne have en højere uddannelsesinstitution så langt ude på landet som i Foulum, kan jeg kun sige, at det jo er blevet en succeshistorie uden sidestykke. Så derfor vil jeg bare sige: Det kan lade sig gøre, og derfor skal man ikke bare opgive det. Man skal selvfølgelig tage de hensyn, der er nødvendige. Men jeg mener, at der er god grund til at køre på for at få sikkerhed for, at vi i højere grad får anbragt nogle af de statslige arbejdspladser uden for storbyerne.

Men som sagt vil jeg godt kvittere for, at indenrigsministeren her gik lidt længere, end han plejer, og det synes jeg var godt nok.

Jeg skal her til sidst på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en række udkantsområder i Danmark er hårdt ramt af arbejdsløshed og svag vækst, og opfordrer derfor regeringen til sammen med regionerne at gennemføre en særlig målrettet indsats til disse områder i form af

- at understøtte opbygningen af flere nye erhverv bl.a. inden for miljø- og energiområdet,
- at placere flere statslige arbejdspladser med naturligt tilhørsforhold til områder med lav økonomisk vækst eller pendlingsregioner, der ligger inden for rækkevidden af områder med lav økonomisk vækst og høj ledighed, og
- at sikre og gerne udbygge de nuværende ungdomsuddannelser og lave en uddannelsessatsning, der bl.a. indeholder it-området, tæt på områderne med henblik på at tilføre den lokale arbejdskraft flere kvalifikationer.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 24).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det hr. Leif Mikkelsen som ordfører.

Kl. 14.35

Leif Mikkelsen (V):

Jeg fornemmer, at der er ved at brede sig en fælles holdning om, at det her ikke behøver at trækkes unødigt ud, fordi vi har haft fat i en række af elementerne, og det er jo rigtigt, man kan ikke, som flere af os har sagt, adskille de her områder. Det kan så åbenbart være nødvendigt at slå ting fast, for det bliver jo gang på gang gentaget fra oppositionens side, at der er mange pæne ord, men at der ingenting sker.

Så vil jeg helt kontant pege på forsvarsforliget. Det er muligt, at hr. Kristen Touborg kan kritisere det; jeg er ikke helt sikker på, at SF har et medansvar for forsvarsforliget, men der kan hr. Touborg jo rette mig, hvis jeg tager fejl. Her er der jo i hvert fald sat fokus på, hvad konsekvensen er, for virkelighedens tal taler jo altså. Og det er ikke så ringe at se på tallene for, hvad der sker i form af placering af statslige arbejdspladser i forbindelse med det. Vestsjælland får et plus på 210, Storstrøm 510, Sønderjylland 280, Ribe 250, Ringkøbing 270, Viborg 570, Nordjylland 420. De betales af København med et minus på 1.390, Roskilde minus 150, Århus minus 120.

Det er sådan set det, hele dagens debat har kredset om, nemlig om det var det, der i virkeligheden skete med den fokus, regeringen har på det her område; når man indgår forlig eller store reformer. Og det vil sige, at det er sket nu.

Så kan vi dertil lægge det, jeg har nævnt tidligere, som jeg med glæde vil gentage; de flere of-

fentligt ansatte, der er kommet i den tid, vi har haft en borgerlig regering, 14.000 – det er bare for, at vi kan huske dem, at jeg nævner dem igen – minus de 5.000 på statsplan, som vi sådan set kan lægge sammen hermed, det er så 20.000 mere, og det er sket i kommuner og amter, det vil sige der, hvor folk bor, og det er dog en udflytning, der vil noget, som er meget stærkere end kunstige udflytninger.

Så jeg konstaterer bare, at det faktisk ikke er rigtigt, når det påstås, at der er mange ord og ingen handling. Resultaterne taler for sig selv, og lad os glæde os over det. Derfor skal jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger vigtigheden af at bevare og forbedre balancen imellem landets enkelte dele og regioner, så alle områder har gode vækstvilkår. Folketinget anerkender, at der er brug for konkret handling og initiativer for at sikre regional balance i udviklingen i statslige arbejdspladser, således som det senest er sket ved forsvarsforliget og sker ved placeringen af den statslige forvaltning ved udmøntningen af kommunalreformen.

Folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte den aktive politik for regional balance. Folketinget anmoder om, at der i kommende redegørelser særskilt gøres status for virkningen af nye roller på erhvervsudviklingsområdet for kommunerne, regionerne og vækstforaene.« (Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Tak til hr. Leif Mikkelsen. Og så er det hr. Arne Toft som ordfører.

Kl. 14.40

Arne Toft (S):

Det ser ud til, at jeg har misset mit fly hjem, så jeg har sådan set god tid.

Det er rigtigt, at vi jo har behandlet det her, men alligevel vil jeg godt fremhæve et par ting.

Den vedtagelse, som den her forespørgselsdebat er kommet frem på grund af, V 73 af 23. maj 2002, som er vedtaget af samtlige partier, siger jo, at Folketinget pålægger regeringen at

gøre noget ved den skæve fordeling af statsarbejdspladserne.

Jeg ved godt, at regeringen har prøvet med mange forskellige publikationer, »Vækst med vilje«, »Danmark i balance«, »Et helt Danmark«, »Vækst, velfærd og fornyelse«, og der er nok endnu flere. Men jeg synes altså, der er sket for lidt.

Det, jeg godt vil med min ordførertale her, er at sige: Det hænger ikke rigtig sammen, at man i en valgkamp, lige meget hvor det er henne, fortæller vælgerne, at man vil støtte, at Nordjylland f.eks. skal have Kort- og Matrikelstyrelsen, fordi de har landmåleruddannelsen der, når man, før det kom frem, reelt her i Folketinget både fra vicestatsministerens og indenrigsministerens side har sagt, at den institution ikke bliver udflyttet. Og indenrigsministeren sagde på et tidspunkt på en landdistriktskonference på Fuglesøcentret:

Glem udflytning af statslige arbejdspladser, også de nye. Der er ingen penge i det, det har ingen virkning.

Jeg har før i dag spurgt, om ikke det var en idé, at man kiggede på de undersøgelser, der er foregået i England, hvor man mener at kunne konstatere, at hvis man udflytter 20.000 offentlige arbejdspladser, vil det give en besparelse på 22 mia. kr. over 15 år. Det er alligevel en del penge, der er i spil her. Og vi så i Irland, at den irske regering bestemte en udvikling for private erhvervsvirksomheder, hvor man lagde virksomhederne ud og så flyttede befolkningen ud.

Jeg vil så sige, at hvis ikke der kan flyttes bestående statslige arbejdspladser, så synes jeg, vi skal sige det herindefra. Og så er det i hvert fald vigtigt, at de nye ikke bliver placeret, hvor der er mange i forvejen.

Endnu vigtigere er det, at den nye kommunalreform ikke flytter statslige eller amtslige arbejdspladser fra de områder, der i forvejen ikke har mange og måske oven i købet er ramt af tilbagegang befolkningsmæssigt. Og det er vigtigt, når vi snakker om udflytning af statslige arbejdspladser, at man så ikke bare nikker, hvis udflytningen går til Odense, til Trekantsområdet, til Århus, til min egen hovedstad derhjemme i Nordjylland, Aalborg.

Der er nogle områder i Danmark, som ikke får et skatteceter, f.eks. på Fyn og, som et bedre eksempel, i Nordjylland. Der er 112.000 mennesker i Himmerland, som ikke får et skatteceter. I den sydligste del af den ny fjordkommune skal man til Randers, i Vesthimmerlands Kommune skal man til Thisted eller Skive. Det er altså ikke

rimeligt, at et område, der ingen statslige arbejdspladser har fået, skal afgive i det her tilfælde i underkanten af 100 arbejdspladser.

Miljøministeren vil oprette tre nye planlægningscentre. Man har nævnt Roskilde, Odense og Århus. Fødevareministeren vil centralisere Levnedsmiddelkontrollen, man har nævnt Århus. Beskæftigelsesministeren udflytter Arbejdstilsynet, det bliver til Hadsten, det er til den store region, den store midtregion. Nu bliver så politikredse og retskredse centraliseret, og der er man i den sydlige del af Nordjylland også i fare for at skulle til Randers. Vi har i forvejen en meget lille region Nordjylland. Det er altså ikke rimeligt, hvis man skal flytte så mange arbejdspladser ud af så lille en region.

Hvis man ser på Fyn, er det fuldstændig det samme, der gælder der.

Jeg vil opfordre indenrigsministeren til at prøve at gå ind og se på de nye kommuner, som nu er dannet. Der er altså nogle af de kommuner, som i forvejen praktisk taget ingen statslige arbejdspladser har. Derfor er det jo ikke rimeligt, at de i fremtiden også skal undvære statslige arbejdspladser. Som jeg sagde før: Der er 112.000 mennesker i Himmerland, og man flytter kun statslige arbejdspladser væk fra Himmerland og endda til andre regioner, det er altså ikke rimeligt.

Til sidst skal jeg sige, at det forslag til vedtagelse, som hr. Kristen Touborg fremsatte, støtter vi.

Formanden:

Tak til hr. Arne Toft. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Kl. 14.45

Colette L. Brix (DF):

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at Dansk Folkeparti har støttet regeringens princip vedrørende udflytningen af statslige arbejdspladser. Derfor har Dansk Folkeparti også noteret sig den udvikling, der har været på området: Flytning af Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg, det kommende fængsel i Storstrøms Amt, Styrelsen for Social Service i Odense og Energinet Danmark, der efter planen placeres i Trekantsområdet. Men udkantsområderne må nok mere i fokus.

Dansk Folkepartis politik er, at i det omfang, det er muligt, bør man lægge statslige arbejdspladser i landets udkantsområder. Det er klart, at der er en række forhold, der skal gøre sig gæl-

dende. Der skal ske en afvejning af, hvordan kompetencerne i den pågældende institution skal fungere i samspil med andre virksomheder og institutioner.

Som Dansk Folkeparti her i salen før har påpeget, kan man sidde tilbage med en fornemmelse af, at udflytning af arbejdspladser skal ske for enhver pris. En sådan linje kan vi ikke følge og ikke støtte, fordi omkostningerne kan være særdeles høje ved at flytte eksisterende enheder.

Beslutninger om udflytninger skal være saglige og velovervejede, f.eks. skal man være sikker på, at arbejdskraften i det nødvendige omfang enten flytter med eller er der. Men når beslutningerne tages, må udkantsområderne være i centrum for overvejelserne, og det er klart, at omkostningerne og barriererne er færre, når det drejer sig om nye statslige enheder.

Nu må man jo ikke tro, at vejen til velstand i udkantsområderne er gennem udflytning og oprettelse af statslige arbejdspladser alene, for det er det ikke. Hvis rammebetingelserne, herunder samspillet med det lokale erhvervsliv, ikke er til stede, vil udflytningen ikke være vækstskabende, i det omfang man må forvente. Det er en overordnet strategi, der skal skabe væksten.

Derfor må man ikke glemme de erhverv, der har betydning i netop de her regioner. Det gælder f.eks. turismen, som trækker en stor del af væksten i disse regioner. Og derfor ønsker vi, at man fokuserer meget, meget mere på dette erhverv. Det er også derfor, vi har fremsat et beslutningsforslag om at sænke netop hotelmomsen. På den måde kan man sætte skub i væksten i udkantsregionerne, og derefter kan udviklingen følges op af andre tiltag, f.eks. flytning af eventuelle statslige arbejdspladser.

Det er klart, at meget vil ændre sig, når kommunalreformen udmøntes og en række opgaver flyttes rundt mellem stat, region og kommune. Den udvikling må tages med i overvejelserne, når vi har denne tilbagevendende debat.

Når alt dette er sagt, er det værd at bemærke, at den regionale balance i fordelingen af statslige arbejdspladser siden 2002 er forbedret. Nuvel, det samlede antal af statsligt ansatte er faldet, men mest i hovedstadsregionen, og i områder som f.eks. Vestlolland – Vestlolland for en gangs skyld – er tallet steget. Specielt mener jeg, at det tydeliggøres, at udviklingen er blevet forbedret, siden vi vedtog forslag til vedtagelse nr. V 73, når man sammenligner udviklingen siden 2002 med udviklingen set over hele perioden siden 1994.

Overordnet er meldingen fra Dansk Folkeparti, at vi ønsker en del mere fokus på landets udkantsområder fremover. Statslige arbejdspladser må, i det omfang det er muligt, som udgangspunkt placeres der.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu sagde ministeren tidligere i debatten, at nye statslige arbejdspladser skulle placeres i områder, hvor der er få statslige arbejdspladser. Det samme siger Dansk Folkepartis ordfører nu. Det lyder jo godt, og der er mange smukke ord, men jeg vil godt prøve at få det præciseret lidt nærmere.

Når regeringen nu arbejder med, at fødevareregionerne skal centraliseres – det arbejder man meget med lige i øjeblikket – vil Dansk Folkeparti så sikre, at sådanne nye centre, der bliver jo skåret ned fra 11 til 3-4 stykker, placeres i områder, hvor der i forvejen er få statslige arbejdspladser, eller vil man bare lade dem ligge i Århus osv.?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Nu er det sådan, og det ved hr. Kristen Touborg godt, at jeg ikke sidder og er med til at forhandle, hvad der lige sker på fødevarerområdet. Men jeg er da helt sikker på, at vi har det med i overvejelserne, at man selvfølgelig ikke flytter noget væk fra steder, hvor man behøver noget.

Det tror jeg for øvrigt ikke at der er nogen der overhovedet er interesseret i herinde, heller ikke regeringen. Man er jo interesseret i, at landet er helt, og man er interesseret i, at landet er så samlet som muligt. Men man kan jo ikke nå alt på 2½ år eller 3 år, det er jo umuligt. Hvad andre ikke kunne nå på 10 år, kan ingen nå på 2½ år.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var sådan set også derfor, at jeg godt vil have noget konkret at tage stilling til, og derfor tager jeg fat i det om fødevareregionerne.

Kl. 14.50

Nu ligger der rent faktisk en plan om, at det store center skal være i Århus, det er regeringens plan. Men der er jo det ved det, at Dansk Folkeparti har en hel del at sige, og jeg vil ikke afvise, at hvis Dansk Folkeparti vil være med til at lægge det et andet sted, hvor der er få statsli-

ge arbejdspladser, kunne det gå hen og få et flertal.

Derfor er det lidt interessant, hvad Dansk Folkeparti mener, og da det jo er Dansk Folkepartis ordfører, der er på talerstolen nu, er jeg nødt til at spørge hende.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Men det jo sådan, at vi har visse kompetencer, og nogle sidder og forhandler det ene, og andre forhandler noget andet, og det ved hr. Kristen Touborg godt. Jeg ved ikke, hvor langt de er, hvad der er ved at blive besluttet i øjeblikket, og hvad Dansk Folkeparti går ind for. Jeg tror faktisk, at ministeren ved mere om det. Så det skal vi nok finde ud af.

Vi er i hvert fald ikke interesseret i at affolke et eller andet sted, hvor der mangler et eller andet. Det kan jeg hilse og sige til hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det overrasker mig en lille smule, at fru Colette Brix siger, at hun hellere vil være med til at støtte turismen i yderområderne. Det har været sådan i de senere år, at man har ført penge til turismen fra Jylland til København og Ørestaden. Hvordan hænger det sammen, at man gerne vil støtte turismen i Jylland, når man fører pengene til København og tager dem fra Jylland?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Nu ved jeg ikke, om Socialdemokraternes ordfører kan huske, at der blev afsat 10 mio. kr. på turismebudgettet til udkantsområder, som de kunne bruge inden for turismen. Det var faktisk noget, som vi var med til at få indført, så det er da ikke helt så ringe endda.

Vi har faktisk i Dansk Folkeparti i ret lang tid haft fokus på turismen, og det vil vi også have fremover. Det er så vigtigt et erhverv også for udkantsområderne. Ligegyldigt hvor man kommer, så siger folk, bare vi kunne få gjort noget ved den turisme.

Det, der er det allervigtigste, er, at de kan konkurrere, at de har de konkurrencemuligheder, som de skal have. Det tror jeg nok vi har prøvet på i Dansk Folkeparti at presse igennem så meget som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Men det er jo altså et faktum, at man førte et større millionbeløb fra turismen i Jylland til at fremme turismen i Ørestaden. Jeg har ikke noget imod det, jeg synes, det er fint nok også at lave turisme herovre, for det betyder også noget for Københavnsområdet at få turister.

Men vi kan mærke i hvert fald i Nordjylland, at der ikke har været den store opmærksomhed omkring turisme deroppe, for man har ikke haft pengene til at gøre opmærksom på området. Så jeg syntes, det ville være fint, hvis ordføreren ville være med til at føre nogle flere penge til Nordjylland og Vestjylland for at skaffe nogle flere turister til området.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Der skal slet ikke være nogen tvivl om, at vi er fuldstændig opmærksom på, om det så er i Nordjylland, på Lolland-Falster, eller om det er på Fyn, at turisme er utrolig vigtig for samtlige regioner i hele Danmark. Så vi ved godt, at der skal gøres noget der, og det er vi indstillet på.

Formanden:

Tak til fru Colette L. Brix. Den næste ordfører er hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det naturligvis af vital interesse, at der til stadighed sker en tilpasning af statslige arbejdspladser, således at også udkantsområderne og områder, der ligger langt fra hovedstaden, tilgodeses med offentlige arbejdspladser.

Vi ser derfor med tilfredshed på, at regeringen indtænker regionale hensyn i lokaliseringen af de statslige arbejdspladser. Det er efterhånden nævnt nogle gange nu, at vi bl.a. tænker på, at Sikringsstyrelsen skal til Esbjerg og Styrelsen for Social Service skal til Odense, og på beslutningen om et nyt fængsel placeret på Nordfalster, og så er der endvidere de tanker, der er gjort omkring forsvarsforliget 2009.

Vi er mange i Folketinget på tværs af partipolitiske skel, der er meget optaget af placeringen af de statslige arbejdspladser. Det er vi selvfølgelig, og især vi, der er valgt og bor langt væk fra hovedstaden, fordi vi ved, hvor stor betydning det har for en egn, at den rummer statslige arbejdspladser.

Det er vigtigt, hvor de statslige arbejdspladser placeres henne i landet, og det er også vigtigt, hvordan de placeres inden for f.eks. en region. Det er altså ikke nok, at der er mange statslige arbejdspladser i regionernes hovedbyer, de skal også fordeles ligeligt i regionen.

Vi har i forbindelse med omlægninger som følge af kommunalstrukturen set flere tilfælde af små interne kampe i en region om statslige arbejdspladser. I mit eget område, i det sønderjyske, har vi bl.a. set, hvordan både Tønder og Sønderborg har gjort sig de største bestræbelser på at sikre sig den sydligste skatteregion i Jylland.

Kl. 14.55

Der skal selvfølgelig både tages lokale hensyn, der skal også tages hensyn til borgerne, og der skal tages hensyn til at skaffe og beholde kvalificeret personale i enhver enhed.

Vi har også oplevet henvendelser i forbindelse med f.eks. udflytning af statsamtsinstitutioner fra regionbyer til de tyndere besatte yderområder.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer i de enkelte sager, men kun konstatere, at det i det store billede er vigtigt, at ikke bare regionshovedstederne har det godt, men at hele regionen har det godt, og at hele regionen har noget at leve af.

Jeg ved, at udflytning er en meget besværlig ting, og derfor tror jeg også, at fremtiden vil være i stedet for at tvinge udflytninger igennem på tværs af de erfaringer, man har gjort, og job, man allerede har besat, mere at tænke regionalt, når man skal lave nye statslige arbejdspladser, og begynde at tænke i, at de placeres regionalt. Det tror jeg at vi vil få en noget nemmere arbejdsgang med.

Blandt grundene til, at vi gerne ser de statslige arbejdspladser, er selvfølgelig, at hele landet bidrager til finansieringen af dem, mens det er den egn, hvor arbejdspladserne placeres, der har glæde og økonomisk gavn af aktiviteterne og af beskæftigelsen.

For Det Konservative Folkeparti er det meget væsentligt at fremhæve, at det er vigtigt at fordele så vel statslige arbejdspladser som øvrige aktiviteter i samfundet, men det er helt afgørende, at der er velstand og velfærd for alle landets borgere. Det er og bliver aktiviteterne i det private erhvervsliv, samfundet skal leve af, og det skal være grundlaget for vores velfærd.

Jeg vil derfor til stadighed fastslå, at det aller vigtigste er, at vi får skabt en god infrastruktur ude i yderområderne. At vi skaber god offentlig

service for virksomhederne, er et godt barometer, når man skal placere sin virksomhed. Det skal gøres for at binde det hele tættere sammen til vækstområderne, således at vi får en samlet vækstudvikling for hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg er meget enig med hr. Allan Niebuhr i det, han lige har sagt i sin ordførertale. Jeg vil derfor godt spørge: Alle ved jo, at vi fik en meget lille region i Nordjylland, er det så ikke urimeligt, at der bliver ført så mange arbejdspladser bort fra den lille region? Den har svært nok ved at klare sig i forvejen, men alligevel skal 80.000 skatteydere sandsynligvis betjenes uden for regionen. Man får ikke et planlægningscenter, man får ikke noget af fødevarerministerens levnedsmiddelkontrol, og man får ikke arbejdstilsyn. Er det ikke lidt urimeligt at ramme så lille og svag en region så hårdt?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg kan sige til hr. Arne Toft, at jeg ved i hvert fald, at fødevarer- og forbrugerministeren er opmærksom på det. Det har han bl.a. sagt i en pressemeddelelse i forgårs, hvor han oplyste, at nogle af de stillinger i Fødevarerstyrelsen, der var beregnet til at skulle væk fra Nordjylland og over mod Århus, alligevel bliver i det nordjyske område.

Jeg ved også, at man har fokus på andre ting. Det er jo bl.a. også derfor, at det vækstforum er blevet sat i gang i det nordjyske område under stor bevågenhed fra erhvervsministeren. Jeg ved godt, at det ikke ser særlig godt ud i det nordjyske. Men jeg kan så sige omkring fremtidens politi, som hr. Arne Toft tidligere nævnte, at der er i hvert fald tanker fra Visionsudvalget om, at der stadig skal være en decentralisering af politistyrken også i det nordjyske.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Nu kommer ordføreren ind på politikredse. Jeg vil meget gerne, om ordføreren vil være behjælpelig med, at en del af Nordjylland ikke skal betjenes af en region uden for Nordjylland, så der er endnu flere arbejdspladser, der går tabt.

Noget af det, der ikke er bestemt endnu, f.eks. miljøministerens planlægningscentre, kunne egentlig ligge alle mulige steder. Kunne det ikke være en idé, når nu Nordjylland har mistet så

meget, at vi i fællesskab arbejdede for, at et af de her planlægningscentre kom til at ligge i Nordjylland?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil meget gerne være med til at se på, hvad vi kan gøre for yderområderne. Som sagt kommer jeg selv fra et. Jeg ved selv, hvilke problemer der er i det. Så det vil jeg meget gerne være med til at se på.

Med hensyn til spørgsmålet om politistrukturen er det jo bevidst, at man fuldstændig har undladt at nævne navne på byer, trække grænser eller noget som helst, fordi man i første omgang ønsker at få en debat om indholdet i politistrukturen og så først efterfølgende begynde at sætte geografi på – netop for ikke at få ødelagt indholdssnakken med nogle lokale tanker. Men jeg ved, at man også tænker i de baner, så det vil jeg meget gerne være med til at se på.

Formanden:

Tak til hr. Allan Niebuhr. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

KL 15.00

Ole Glahn (RV):

Som flere ordførere har sagt, har vi jo været inde på de her problemstillinger indtil flere gange i dag, så jeg skal gøre det meget kort.

Jeg kan sige, at vi fra Det Radikale Venstres side også er enige i, at det er vigtigt, at der er statslige arbejdspladser fordelt rundt i landet, og det er det af flere årsager.

Vi er jo alle sammen en del af den fælles stat, og derfor er det også vigtigt, at vi får del i de goder, der er ved at have arbejdspladser. Der kan være en stor psykologisk effekt i, at et område, som føler sig meget trængt, får placeret nye statslige arbejdspladser. Jeg er ikke i tvivl om, at fængslet på Lolland vil have en sådan virkning i Lolland-Falster-området.

Jeg synes dog også, at det er vigtigt at understrege, at det ikke må foregå for tilfældigt. Jeg synes, at det er vigtigt, at det her – det forstod jeg også at ministeren var inde på – gøres efter en planlagt og velforberedt proces. De her ting skal indtænkes i forbindelse med de nye områder, hvor staten skal involveres, og også for de eksisterende institutioners vedkommende kan man spørge: Hvilke statslige institutioner kunne naturligt placeres andre steder i landet? Det vil jeg opfordre til, at man gør.

Et andet område, som jeg også har været inde på et par gange, er spørgsmålet om de teknologiske muligheder. En ting er at flytte hele arbejdspladsen ud fra f.eks. Københavnsområdet. En anden opgave kunne være at sikre, at de mennesker, der var ansat på den arbejdsplads, visse dage om ugen eller i visse perioder af deres arbejde kunne være i det lokalområde, hvor de boede. Det vil sige, at man altså ikke hver dag skulle tænke i det trafikkaos, der f.eks. er på Sjælland, når man skal til København om morgenen og hjem fra København om eftermiddagen. Så også det synes jeg at man skal være opmærksom på.

Jeg vil så, som flere andre også har gjort det, understrege, at de statslige arbejdspladser jo er én del af udviklingen af et mere ligeligt Danmark. På den baggrund kan jeg naturligvis også støtte det forslag, som SF er kommet med, og så mener jeg sådan set, at sagen er belyst.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Det ville selvfølgelig være en herlig ting, hvis man kunne stå her og komme med en lang række konkrete forslag til institutioner, der skulle udflyttes, og påvise, at regeringen havde svigtet. Men jeg er en lille smule afhængig af, at det, jeg siger, gerne efterfølgende skal kunne godkendes af mit parti, for ellers er det jo lidt ligegyldigt. Derfor er jeg nok nødt til at holde mig til nogle lidt principielle betragtninger og så nogle enkelte konkrete bemærkninger også.

Der er ingen tvivl om, at det selvfølgelig skal indgå i overvejelserne, at man skal forsøge at sikre en geografisk spredning af statslige arbejdspladser.

Der er heller ingen tvivl om, at det, når det handler om nye statslige arbejdspladser, er uhyre fornuftigt at bestræbe sig på at lægge dem steder, hvor der ikke er statslige arbejdspladser i forvejen. Det er selvfølgelig med den tilføjelse, at der også skal være en eller anden form for sammenhæng mellem de steder, hvor man uddanner folk, og de steder, hvor folk skal arbejde.

Det betyder også noget for, at det måske i denne sammenhæng er vigtigt at gøre sig nogle overvejelser om en decentralisering af uddannelsessystemet. Det behøver ikke at betyde, at der skal være universiteter i alle byer, men det kan betyde, at det er meget fornuftigt med de ting, der allerede er i gang nogle steder, hvor

man har nogle samarbejder, som gør, at man har en rimelig geografisk spredning.

Med det som udgangspunkt er det f.eks., synes jeg, lidt mærkeligt, at Kort- og Matrikelstyrelsen stadig væk ligger i København, da alle landinspektørerne, som er en stor del af arbejdskraften, faktisk bliver uddannet i Aalborg.

Det er også klart, at vi, når det handler om at flytte eksisterende institutioner, udmærket godt ved, at knap har man hørt om beslutningen, før vi får de første mails om, at dette er en katastrofe, der vil føre til, at enhver form for kvalitet vil forlade institutionen, og hvad man ellers kan finde på.

Jeg synes et eller andet sted, at det også er meget legitimt at sige, at man skal tage hensyn til de medarbejdere, der er der, og deres familier. Selv hvis der skulle være tale om djøf'ere, synes jeg sådan set, at det er i orden at tage hensyn til dem, også fordi man kan sige, at det tit er sådan, at det faktisk giver en lang række vanskeligheder at flytte en familie.

Man kan så selvfølgelig også godt sige, at det i nogle tilfælde kan give nogle enorme fordele, for akademikere, hvis det nu handler om akademisk arbejdskraft, har det jo med at gifte sig med hinanden. Pointen er selvfølgelig, at det, hvis der er tale om en landinspektør, der kommer til Aalborg for at arbejde for Kort- og Matrikelstyrelsen, og vedkommendes mand/kone er læge, kunne medvirke til at løse nogle af de lægemangelproblemer, der er i Nordjylland. Så det skal tænkes i begge dimensioner.

Men jeg synes lige så godt, at man også her fra Folketingets talerstol kan sige, at vi selvfølgelig tager hensyn til de medarbejdere, der er ansat, og den måde, de forsøger at påvirke processen på.

Kl. 15.05

Når det er sagt, vil jeg lige komme med en gentagelse af, at det er meget vigtigt, at det her indgår i overvejelserne, og at det også indgår i overvejelserne, at man, når man tænker på at udflytte statslige institutioner eller etablere statslige institutioner uden for de traditionelle områder, også tænker på, hvad det er for nogle statslige institutioner der kan styrke og understøtte de lokale aktiviteter og det lokale erhvervsliv.

Når man som vi har en fast overbevisning om, at vedvarende energi burde være et centralt element i udviklingen i både Nordjylland og Lolland-Falster-området, er det klart, at det også handler om at udflytte de institutioner, der for-

sker og arbejder med det, til de samme områder. På samme måde er det oplagt at forsøge at knytte en forbindelse mellem de forskningsinstitutioner, der er inden for fødevareområdet og fiskeriområdet osv., og de lokalområder, hvor de her ting faktisk spiller en rolle.

Der skal altså flyttes ud, men jeg tror bare, at man lige så godt kan erkende, også offentligt, at der tages hensyn til dem, der er ansat, og til andre ting end udkantsområdernes interesser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som nævnt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse finde sted tirsdag den 24. maj 2005.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 24. maj 2005 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.07